

Пролог поета

Володимир Підпалий

Неси в очах дива і недива,
і казки світ, і виміряну землю,
як бруньку, що весною ожива,
як хліба шмат, чи кучерявість хмелю,
чи настанови отчої слова.

Як зустрічати сонце йдуть дуби
в благословенну ранішню годину,
закурені дороги полюби,
оспівай революцію й людину
і завтрашнього ранок голубий!

В душі добувши слово з тайників,
дай мисль йому – для плавання вітрило,
щоб в гомоні розбурханих віків
його сонлива млявість не стомила,
щоб людям ритм його вогнем зацвів!

Неси в очах дива і недива,
хай буде тільки правда в них жива!